

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A1“ SKUNDO**

2022 m. gegužės d. Nr. S- (7-36/2022)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A1“ (toliau – Pareiškėja, Bendrovė) 2022-02-28 skundą dėl Muitinės departamento Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2022-02-01 sprendimo Nr. 1A-26 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovai advokatas P. K., įgaliotas atstovas P. D., Atsakovo atstovas H. V. 2022-03-22 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2021-04-26 iš Rusijos Federacijos, pateikiant elektroninę importo deklaraciją (toliau – EID) Nr. 21LTKC0100IM0CD187, importavo prekę – „Šviesiąją bazinę izoparafininę alyvą VHV1-4, skirtą tepalinių alyvų gamybai (kaip sudėtinė dalis)“. Importuojamai prekei buvo deklaruotas TARIC kodas su papildomu nacionaliniu kodu – 2710 19 85 00 X999. Pareiškėja 2021-06-10 kreipėsi į Kauno teritorinę muitinę (toliau – Kauno TM) su Prašymu (Nr. 1D 77630) dėl importuotos bazinės izoparafininės alyvos TATNEFT VHV1-4, deklaruotos aukščiau nurodytoje EID Nr. 21LTKC0100IM0CD187, prekės kodo pakeitimo iš 2710 19 85 00 X999 į 2710 19 99 60 X304 ir importo maito perskaičiavimo taikant 0 % suspenduoto autonominio maito tarifą bei akcizo neskaičiavimo, įrašant (EID 37 langelio antroje skiltyje) procedūros požymio kodą „010“ (toliau – Prašymas).

Pareiškėja teigia, kad Prašyme nurodė faktines bei teisiškai reikšmingas aplinkybes, kad Muitinės laboratorija, ištyrusi prekių, deklaruotų EID Nr. 21LTKC0100IM06CAD2 (2021-03-04) ir Nr. 21LTKC0100IM08E9A4 (2021-03-22), mėginius, nustatė, jog prekės klasifikuotinos kodu 2710 19 99 60 X304, o atsižvelgiant į tai, kad visose pirmiau paminėtose EID deklaruotos prekės yra tapačios, joms turi būti taikytinas tas pats TARIC bei papildomas nacionalinis kodas. Kauno TM 2021-09-24 surašė supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 1 KM 19/130606S (toliau – Ataskaita), kuria Pareiškėjos Prašymo netenkino. Kauno TM Ataskaitoje nurodyta, kad EID Nr. 21LTKC0100IM0CD187 (2021-04-26) bei ją lydintuose dokumentuose nepakanka informacijos (t. y. įrodymų apie kokybines bei kiekybines charakteristikas), kuria remiantis minėtą prekę būtų galima laikyti tapačia Muitinės laboratorijos tirtoms prekėms.

Nesutikdamas su Ataskaita ir joje padarytomis išvadomis, Pareiškėja pateikė skundą Muitinės departamentui, kuriuo prašė panaikinti Ataskaitą bei tenkinti Pareiškėjos Prašymą, t. y. pakeisti ginčo prekių TARIC kodą.

Pareiškėja sutinka su Sprendimo dalimi, kuria Ataskaita panaikinta, tačiau nesutinka su ta dalimi, kuria nuspręsta pavesti Kauno TM atlikti pakartotinį patikrinimą bei priimti naują sprendimą, nes:

Dėl Muitinės laboratorijoje tirtų prekių ir pagal EID Nr. 21LTKC0100IM0CD187 (2021-04-26) importuotų prekių tapatumo

Pareiškėja nurodo, kad jai pateikus prašymą, Kauno TM paprašė pateikti dokumentus, pagrindžiančius, jog EID Nr. 21LTKC0100IM0CD187 (2021-04-26) deklaruota bazinė izoparafininė alyva TATNEFT VHVI-4 yra „kataliziškai hidroizomerizuota bazinė alyva, iš kurios pašalintas vaškas, sudaryta iš hidrintų, labai šakotų parafininių angliavandenilių, kurios ne mažiau kaip 90% masės sudaro sotię angliavandeniliai“. Pareiškėja akcentuoja, kad 2021-06-24 MLS priemonėmis pateikė atsakymą ir paprašė institucijos sukonkretizuoti prašymą, t. y. nurodyti, kokius dokumentus reikia papildomai pateikti muitinei.

Pareiškėja paaiškina, jog Prašymo pateikimo metu Kauno TM buvo pateikti tokie dokumentai: PKA Nr. 21L0074 ir Nr. 21L0075 (2021-04-23); Prekių kokybės sertifikatas Nr. 1628H (2021-04-12); mokesčių administratoriaus (VMI) išduotas leidimas Nr. TE-T-061 – 100741, 892090 „Tiekti skirtus KN2710 19 91 – 2710 19 99 subpozicijose nurodytus energinius produktus įsigyti be akcizų“. Taip pat muitinio įforminimo metu MDAS priemonėmis, kartu su deklaracija EID 21LTKC0100IM0CD187, muitinei buvo pateikti ir kiti dokumentai: SMGS važtaraštis Nr. 30665668 (2021-04-14); Sąskaita–faktūra Nr. B076523 (2021-04-19); Prekių kokybės sertifikatas Nr. 1628H (2021-04-12).

Pareiškėjos nuomone, visi reikalingi ir egzistuojantys dokumentai, įrodantys prekių tapatumą, buvo pateikti tiek MDAS priemonėmis importo deklaracijos 21LTKC0100IM0CD187 formavimo metu, tiek prašymo pateikimo metu. Kauno TM reikalavimas pagrįsti prekės klasifikavimą (ne tapatumo) dar kokiais nors dokumentais (nesukonkreinama, neįvardinama), ir kuriais Pareiškėja nedisponuoja, buvo akivaizdžiai perteklinis.

Pasak Pareiškėjos, svarbu atsižvelgti į tai, kad Kauno TM Ataskaitoje prekės aprašymas buvo keičiamas iš „šviesioji bazinė izoparafininė alyva VHVI-4, skirta tepalinių alyvų gamybai (kaip sudėtinė dalis)“ į „bazinė izoparafininė alyva TATNEFT VHVI-4, sudaryta iš šakotų sočiųjų angliavandenilių bei kurios klampos indeksas ne mažesnis kaip 120, sudėtyje siera sudaro ne daugiau kaip 0,03 proc. masės“ ir šiame aprašyme nėra nuorodos į katalizinę hidromerizaciją, o tik į komercinės prekės pavadinimą ir kokybinius rodiklius. Tai, kad minima alyva yra gauta katalizinės hidroizomerizacijos būdu, nustatė būtent Muitinės laboratorija jau minėtais tyrimo protokolais Nr. 21MLT0468: 21MLT0469 (2021-04-09), o ši aplinkybė buvo patvirtinta išduodant anksčiau minėtus PKA.

Pareiškėja paaiškino, jog terminas „katalizinė hidromerizacija“ yra bendrinis, jis apibūdina bazinės alyvos apdirbimo būdą, dėl ko gaunami prekės aprašyme nurodyti kokybės rodikliai. Kadangi kokybės pasuose Nr. 1094H 12-03-2021 (PKA), Nr. 838H 23.02.2021 (PKA) ir Nr. 1628H (EID), prekių kokybės rodikliai yra iš esmės identiški (rodiklių normos bei faktiniai kokybės rodikliai su nežymiais skirtumais tenkina nurodytų normų reikalavimus deklaruotoms prekėms), todėl Pareiškėjos įsitikinimu, prekės yra visapusiškai tapačios, todėl jos turi būti deklaruotos tuo pačiu TARIC 2710 19 99 60 kodu, bei nacionaliniu papildomu kodu X304.

Pareiškėja nurodo, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) aiškindamas Europos Sąjungos muitinės kodekso (toliau – Muitinės kodeksas) 78 straipsnio nuostatas, 2014 m. vasario 27 d. sprendime P. P. Latvia SIA C- 571/12 nurodė, kad „Muitinės kodekso 78 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo muitinei leidžiama ekstrapoliuoti vienoje deklaracijoje nurodytų prekių dalinio patikrinimo, atlikto paėmus jų pavyzdžius, rezultatus ankstesnėse to paties deklaranto pateiktose deklaracijose nurodytoms prekėms, kurios nebuvo ir nebegali būti patikrintos, nes jau išleistos, jei šios prekės yra tapačios, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas“. ESTT taip pat pateikė išaiškinimą ir išdėstė taisykles, jog prekių tapatumas gali būti grindžiamas, be kita ko, prekybos dokumentų ir duomenų, susijusių su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis arba su paskesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis, patikrinimu ir visų pirma deklaranto pateikta informacija, kad šios prekės pagamintos to paties gamintojo, o jų pavadinimas, išvaizda ir sudėtis yra tokia pati kaip ir ankstesnėse deklaracijose nurodytų prekių.

Pareiškėja pažymi, kad nagrinėjamu atveju Prekė – šviesioji bazinė izoparafininė alyva VHVI-4, skirta tepalinių alyvų gamybai (kaip sudėtinė dalis), nurodyta EID Nr. 21LTKC01001M0CD187 (2021-04-26) yra tapati PKA Nr. 21L0074 ir Nr. 21L0075 nurodytoms prekėms: to paties pavadinimo, gauta iš to paties gamintojo AO TANECO. atitinka tuos pačius kokybės standartus bei sudėtį: kokybės pasuose Nr. 1628H 2021-04-13; 1094H 2021-03-12 IPKA Nr. 21L0075I: 838H 2021-02-23 (PKA Nr. 21L0074) nurodytos tos pačios kokybės rodiklių normos bei faktiniai kokybės rodikliai su nežymiais skirtumais, kurie tenkina nurodytų normų reikalavimus deklaruotoms prekėms.

Pareiškėja nurodo, kad Kombinuotoje nomenklatūroje yra nurodyti aiškūs rodikliai, kuriems esant alyva turi būti deklaruojama TARIC kodu 2710 19 99 60: Kataliziškai hidroizomerizuota bazinė alyva, iš kurios pašalintas vaškas, sudaryta iš hidrintų, labai šakotų parafininių angliavandenilių, kurios: ne mažiau kaip 90 % masės sudaro sotieji angliavandeniliai ir ne daugiau kaip 0,03 % masės – siera, o klampos indeksas ne mažesnis kaip 120.

Pareiškėja paaiškino, kad Muitinės laboratorija ištyrusi prekių, deklaruotų EID Nr. 21LTKC0100IM06CAD2 (2021-03-04) ir Nr. 21LTKC0100IM08E9A4 (2021-03-22), mėginius, nustatė, jog prekės klasifikuotinos būtent TARIC kodu 2710 19 99 60. Atlikus prekių duomenų analizę aiškiai matyti, jog prekės, importuotos EID Nr. 21LTKC0100IM06CAD2 (2021-03-04) ir Nr. 21LTKC0100IM08E9A4 (2021-03-22) ir EID Nr. 21LTKC0100IM0CD187 (2021-04-26) yra tapačios, visų jų rodikliai atitinka kombinuotoje nomenklatūroje TARIC kodu 2710 19 99 60 deklaruotinoms prekėms nurodytus rodiklių reikalavimus.

Pareiškėjos įsitikinimu, muitinė turėjo pripažinti prekių pateiktų EID Nr. 21LTKC01001M0CD187 tapatumą Muitinės tirtoms ir suklasifikuotoms prekėms, remiantis kokybės sertifikatu Nr. 1628H (2021-04-12), taip pat įforminimo metu pateiktais dokumentais, bei Muitinės laboratorijos tyrimo rezultatais (PKA Nr. 21L0074 ir Nr. 21L0075 (2021-04-23)).

Jau minėtame ESTT Sprendime, yra išaiškinta, jog paprastai Muitinės kodekso 78 straipsnis taikomas po prekių išleidimo, t. y. tuo metu, kai jas pateikti gali būti nebeįmanoma“ (Sprendimo 35 punktas.). <...> „tikrinimo išleidus prekes objektas gali būti rašytiniai dokumentai, o muitinė neprivalo fiziškai tikrinti prekių, nes toks tikrinimas numatytas tik jei prekes „vis dar įmanoma pateikti“ (Sprendimo 36 punktas.). „Tokiomis aplinkybėmis, kai prekės, kurios buvo dalinio tikrinimo objektas, ir ankstesnėse deklaracijose nurodytos prekės yra tapačios atsižvelgiant, be kita ko, į prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis arba su paskesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis, ir būtent į aplinkybę, kad vadovaujantis šio deklaranto pateikta informacija, šios prekės pagamintos to paties gamintojo ir jų pavadinimas, išvaizda ir sudėtis yra tapatūs, o tai patikrinti turi tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, muitinė gali ekstrapoliuoti šio dalinio patikrinimo rezultatų pastarosioms prekėms“ (Sprendimo 37 punktas). „Tačiau svarbu tai, kad deklarantas turi teisę ginčyti tokią ekstrapoliaciją, visų pirma tais atvejais, kai, kaip pagrindinėje byloje, jis mano, jog, nepaisant deklaracijose jo palies nurodytos informacijos, dalinio vienoje deklaracijoje nurodytų prekių tikrinimo rezultatas negali būti ekstrapoliuotas ankstesnėse deklaracijose nurodytoms prekėms, ir pateikia įrodymus, galinčius pagrįsti šį teiginį ir patvirtinti atitinkamų prekių netapatumą“ (Sprendimo 38 punktas).

Iš šios ESTT doktrinos matyti, kad muitinės teisė ekstrapoliuoti vienoje deklaracijoje nurodytų prekių dalinio patikrinimo rezultatus ankstesnėse to paties deklaranto pateiktose deklaracijose nurodytoms prekėms, gali būti realizuota esant šioms sąlygoms: 1) anksčiau deklaruotos prekės turėjo būti išleistos jų nepatikrinus ir šiuo metu jos nebegali būti patikrintos; 2) patikrintos prekės ir anksčiau deklaruotos prekės turi būti tapačios.

Pareiškėja nurodo, kad apie tai ne kartą pasisakė ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) nutartyse: 2016 m. gegužės 5 d. nutartyje, priimtoje administracineje byloje Nr. A-181-438/2016 buvo konstatuota, kad „<...> įrodymų vertinimo objektu, kaip taisyklė, yra išlikę dokumentai bei kiti duomenys ar informacija apie ginčo prekes, kurie neturėtų būti paneigiami

vien dėl to, jog nėra juos patvirtinančių laboratorinių ir kitų tyrimų, nes tai neatitiktų įrodymų vertinimo kriterijų, taikomų tokio pobūdžio ginčams". Prekių tikrinimo rezultatų taikymo kitoms tapačioms prekėms galimybė taip pat pripažįstama ir LVAT išnagrinėtoje byloje bei 2012 m. vasario 28 d. nutartyje, priimtoje administracinėje byloje Nr. A143-1290/2012. Be to, nagrinėjamu atveju galima remtis ir Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2018-04-27 įsakymu Nr. 1B-333 patvirtintomis Prekių mėginių (pavyzdžių) administravimo taisyklių nuostatomis, bei jų 18 punktu, kur nustatyta, jog „<...> tuo atveju, kai neįmanoma paimti prekes reprezentuojančio mėginio, muitinės pareigūnas pareikalauja deklaranto pateikti prekes apibūdinančią informacinę medžiagą, t. y. prospektus, brėžinius, aprašymus ar jų kopijas, nuotraukas, techninę dokumentaciją, katalogus, reklaminius ar kitus leidinius ir dokumentus, kuriuose pateiktos informacijos pakanka prekės tarifiniam klasifikavimui nustatyti“.

Pareiškėja nurodo, kad iš ESTT pateiktų išaiškinimų taip pat galima daryti išvadą, kad prekių tapatumą visų pirma apsprendžia duomenys apie prekių gamintoją, prekių pavadinimas, jų sudėtis, išvaizda. Šie duomenys gali būti nustatomi, remiantis deklaranto pateikta informacija, dokumentais ir kitais duomenimis apie prekių importo arba eksporto operacijas, taip pat informacija apie vėlesnes prekybos operacijas su šiomis prekėmis: nagrinėjamu atveju visos kitos sekančios alyvos VHVI 4 siuntos buvo ir yra importuojamos PKA Nr. 21L0074 ir Nr. 21L0075 nustatytu 2710 19 99 60 TARIC kodu, bei nacionaliniu papildomu kodu X304 (Pateikiamas sąrašas).

Pasak Pareiškėjos, esant nurodytoms aplinkybėms bei teisiniam reglamentavimui, darytina išvada, kad Pareiškėja įrodė, kad Muitinės laboratorijoje ištirtos prekės yra tapačios EID Nr. (duomenys neskelbtini) (2021-04-26) deklaruotoms prekėms.

Dėl centrinio mokesčių administratoriaus pareigos pakeisti vietos mokesčių administratoriaus sprendimą ir Pareiškėjos prašymą patenkinti, neįrašant klausimo spręsti iš naujo

Pareiškėja, remdamasi LVAT suformuota teismų praktika, pabrėžia, jog MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 5 punkte numatyta centrinio mokesčių administratoriaus teisės pavesti vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą paskirtis – pašalinti aplinkybes, kurios trukdo priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo. Paprastai pagrindas priimti tokį sprendimą atsiranda, kai vietos mokesčių administratorius nepilnai, nevisapusiškai ir neobjektyviai yra ištyręs bei nustatęs visas reikšmingas faktines aplinkybes ir (arba) kai yra padaryta esminių procesinių teisės normų pažeidimų, kurių negalima pašalinti kitu būdu, kaip tik pakartojus iš naujo atitinkamas administracines procedūras (LVAT 2010-10-18 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1146/2010; 2019-08-07 sprendimas adm. byloje Nr. Nr. eA-2144-575/2019).

Pareiškėja nurodo, kad vienas iš pagrįstumo aspektų, nepriklausomai nuo mokesčių mokėtojo skunde nurodytų motyvų, yra nustatymas aplinkybės, ar mokesčių administratorius, atlikęs mokesčio patikrinimą, visapusiškai ir objektyviai ištyrė visas svarbias aplinkybes, kurios yra būtinos atitinkamam teisiniam santykiui kvalifikuoti. MAĮ 154 str. 4 d. 5 p. paskirtis ir yra ištaisyti tokio pobūdžio klaidas, kurias mokesčių administratorius padarė, atlikdamas mokesčio patikrinimą (LVAT 2018-04-18 nutartis adm. byloje Nr. A-305-438/2018).

Mokesčių administratorius, priimdamas sprendimus, turi užtikrinti ne tik mokesčio patikrinimo operatyvumą, bet ir mokesčių mokėjimo teisingumo ir visuotinio privalomumo principo įgyvendinimą. Pareiškėja nurodo, kad reikalavimas atlikti tyrimą ar patikrinimą per kiek įmanomą trumpiausią laiką derinamas su teisingumo ir visuotinio privalomumo principu, kad mokesčio administratoriaus pareigos būtų atliktos tinkamai (LVAT 2012-07-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A 556 - 1965/2012).

Pareiškėjos nuomone, centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas toje dalyje, kiek tai susiję su pavedimu vietiniam mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą, grindžiamas būtinumu nustatyti, ar tam tikri nežymūs kokybės rodikliai skirtumai tarp Muitinės laboratorijos tirtų prekių bei ginčo prekės turi reikšmės TARIC kodo nustatymui. Pareiškėjos nuomone, neabejotina, jog šį patikrinimą galėjo atlikti pats Muitinės departamentas remiantis turimais dokumentais, informacija bei kompetencija.

Pareiškėjos nuomone, jis pateikė visus turimus, egzistuojančius, būtinus ir reikalingus dokumentus galutinio sprendimo priėmimui, papildomai atlikto dokumentų vertimą. Muitinės departamentas išnagrinėjęs Pareiškėjos skundą dokumentų pakankamumo trūkumo ir / ar prekių tapatumo įrodymų nepakankamumo nenustatė, o skundžiamame Sprendime iškilęs klausimas tik dėl surinktos ir turimos medžiagos įvertinimo, kurio atlikimui, Pareiškėjos nuomone, nėra būtinas ir reikalingas ginčo pakartotinis nagrinėjimas iš naujo / pakartotinai.

Pareiškėja tvirtina, kad pirmiausia turi būti atsižvelgiama, ar iš tikrųjų reikalingas papildomų įrodymų rinkimas, ar yra paisoma objektyvumo principo, ar nustatytos naujos aplinkybės, ar reikalingi nauji įrodymai, ar mokesčių administratorius laikosi protingumo ir teisingumo reikalavimų savo veikloje, kadangi atliekant pakartotinį patikrinimą eikvojamas laikas, galimi mokesčių mokėtojų veiklos trukdžiai. Pareiškėjos įsitikinimu, sprendimo dėl pakartotinio mokesčio patikrinimo pagrindumas yra tiek pat teisiškai reikšmingas, kiek ir tokio sprendimo teisėtumas.

Pareiškėja nurodo, kad aplinkybes, kurias Muitinės departamentas pavedė išsiaiškinti vietos mokesčių administratoriui pakartotinio patikrinimo metu, neabejotinai galėjo ir, manytina, turėjo išnagrinėti pagal savo kompetenciją pats Muitinės departamentas, nepavedant sprendimo priėmimo Kauno TM, turinčiai siauresnes kompetencijas. Nagrinėjimui yra pateikti visi dokumentai, t. y. kokybės pasai, kurie jau buvo pateikti tiek muitinio įforminimo metu, tiek prašymo pateikimo Kauno TM metu, tiek Muitinės departamentui, teikiant skundą dėl Ataskaitos. Be to, Muitinės departamento pavaldume yra skyriai, galintys iš esmės išnagrinėti prekių tapatumo klausimus (Tarifų skyrius, Mokesčių administravimo skyrius, taip pat ir Muitinės laboratorija) ir pateikti reikiamą išvadą (jei tai būtų būtina sprendimą priimančiam pareigūnui).

Muitinės departamentui pačiam nepakeitus Kauno TM Ataskaitos, o ją panaikinus ir pavedus patikrinimą atlikti iš naujo, buvo pažeista pareiga užtikrinti mokesčio patikrinimo operatyvumą, pažeisti mokesčių mokėjimo teisingumo ir visuotinio privalomumo bei Pareiškėjos teisėtų lūkesčių principai.

Pareiškėja, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta ir vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, prašo pakeisti Muitinės departamento Sprendimą ir Pareiškėjos 2021-06-10 prašymą tenkinti pilna apimtimi. Pareiškėja prie skundo prideda Lyginamąją prekių duomenų analizės / palyginimo lentelę, AB "A1" Technines sąlygas Nr. TS 38.401-58-415-2014 su pakeitimu Nr. 1, ir jų vertimą į lietuvių kalbą.

Muitinės departamentas pažymėjo, kad Kauno TM Ataskaitoje, atmesdama Pareiškėjos prašymą pripažinti ginčo prekes analogiškoms prekėms, tirtoms Muitinės laboratorijoje, kaip vieną iš tokio sprendimo motyvų nurodo tai, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, jog ginčo prekė, kaip yra nurodoma Muitinės laboratorijos tyrimo protokoluose 2021-04-09 tyrimo protokoluose Nr. 21MLT0468 ir Nr. 21MLT0469, yra „kataliziškai hidroizomerizuota bazinė alyva, iš kurios pašalintas vaškas, sudaryta iš hidrintų, labai šakotų parafininių angliavandenilių, kurios ne mažiau kaip 90 % masės sudaro sotieji angliavandeniliai“.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl pirmiau minėto motyvo, pažymėjo, kad tokio prekės aprašymo nėra ne tik ginčo prekės, bet ir Muitinės laboratorijos tirtų prekių muitinės deklaracijose bei jas lydinčiuose dokumentuose, t. y. visos minėtos prekės muitinės deklaracijose yra aprašomos kaip „Šviesioji bazinė izoparafininė alyva VHVI-4, skirta tepalinių alyvų gamybai (kaip sudėtinė dalis)“. Muitinės departamento nuomone, atsižvelgus į analogišką minėtų prekių aprašymą muitinės deklaracijose bei jas lydinčiuose dokumentuose, galima kelti prielaidą, jog Muitinės laboratorijos tyrimo būdu nustatytas prekės aprašymas taikytinas ir ginčo prekei.

Muitinės departamentas atkreipė dėmesį į tai, kad skundžiamoje Ataskaitoje, kaip aplinkybė nepripažinti prekių tapatumo, pažymima, jog ginčo prekė buvo importuota geležinkelio cisternoje (nesupakuota). Muitinės departamentas pažymėjo, kad tiek ginčo, tiek Muitinės laboratorijoje tirtos prekės buvo importuotos geležinkelio cisternose, todėl vien ši aplinkybė negali užkirsti kelio spręsti ginčą dėl prekių tapatumo.

Muitinės departamentas nurodė, kad Kauno TM Ataskaitoje, taip pat ir Pareiškėjos skunde Muitinės departamentui gausiai ir išsamiai cituojama ESTT bei LVAT praktika byloje,

kuriose buvo nagrinėjami prekių tapatumo pripažinimo bei prekių ekstrapoliacijos klausimai. Muitinės departamentas, atskirai nenagrinėdamas atskiro iš minėtų teismų sprendimų įtakos nagrinėjamam mokestiniam ginčui, konstatuoja, jog prekių tapatumo pripažinimas yra įmanomas bei galimas tais atvejais, kai viena ar keliomis muitinės deklaracijomis importuotos prekės iširiamos Muitinės laboratorijoje, o šių tyrimų rezultatai pritaikomi kitomis muitinės deklaracijomis importuotoms ir Muitinės laboratorijoje netirtoms, tačiau, remiantis muitinei pateiktais dokumentais, identiškoms prekėms. Šiuo aspektu taip pat pažymėtina, jog Pareiškėja savo skunde pripažįsta, jog tam tikri nežymūs kokybės rodiklių skirtumai tarp Muitinės laboratorijos tirtų prekių bei ginčo prekės egzistavo, tačiau, Pareiškėjos nuomone, minėti skirtumai neturėjo jokios reikšmės TARIC kodo nustatymui. Įvertinus tai, kad skundžiamoje supaprastinto patikrinimo ataskaitoje dėl minėtų aplinkybių įtakos tarifiniam klasifikavimui nepasisakoma, vietos mokesčių administratorius įpareigotinas, atlikdamas pakartotinį patikrinimą, iširti, ar paminėti skirtumai reikšmingi ginčo prekės TARIC kodo nustatymui.

Muitinės departamentas nurodė, kad Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 bei 6 punktai nustato, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, kaip ir administracinio sprendimo motyvai.

Tokiu būdu, Muitinės departamentas, remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Mokesčių administravimo įstatymo 154 straipsnio 4 dalies 5 punktu, nusprendė panaikinti Kauno TM Ataskaitą bei pavesti vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą bei priimti naują sprendimą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento sprendimas keistinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Muitinės departamento sprendimo dalies, kuria buvo pavesta vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą bei priimti naują sprendimą.

Pareiškėja kreipėsi į Kauno teritorinę muitinę (toliau – Kauno TM) su Prašymu (Nr. 1D 77630) dėl importuotos bazinės izoparafininės alyvos TATNEFT VHV1-4 (toliau – ginčo prekės), deklaruotos elektroninėje importo deklaracijoje Nr. 21LTKC0100IM0CD187 (2021-04-26), (toliau – ginčo prekių importo deklaracija), prekės kodo pakeitimo iš 2710 19 85 00 X999 į 2710 19 99 60 X304 ir importo muto perskaičiavimo taikant 0 % suspenduoto autonominio muto tarifą bei akcizo neskaičiavimo. Pareiškėjos įsitikinimu nagrinėjamu atveju turėjo būti taikoma ekstrapoliacija, atsižvelgiant į ginčo prekės tapatumą su Muitinės laboratorijos iširtomis prekėmis, deklaruotomis EID Nr. 21LTKC0100IM06CAD2 (2021-03-04) ir Nr. 21LTKC0100IM08E9A4 (2021-03-22), (toliau – Muitinės laboratorijoje tirtos prekės).

Pareiškėja, nesutikdama su vietos mokesčių administratoriaus Ataskaita, kuria Kauno TM netenkino Pareiškėjos Prašymo, pateikė skundą Muitinės departamentui, kuris priėmė ginčijamą Sprendimą.

Dėl Muitinės laboratorijoje tirtų prekių ir importuotų ginčo prekių tapatumo

Pareiškėja nurodo, kad ginčo prekės yra tapačios Muitinės laboratorijoje tirtoms prekėms, joms turi būti taikytinas tas pats TARIC bei papildomas nacionalinis kodas. Pareiškėjos įsitikinimu nagrinėjamu atveju turėjo būti taikoma ekstrapoliacija, nes prekės yra to paties gamintojo, to paties pavadinimo, atitinka tuos pačius kokybinius standartus bei sudėtį, kokybės pasuose yra nurodytos tos pačios kokybinių rodiklių normos bei faktiniai kokybiniai rodikliai (rodiklių normos bei faktiniai kokybės rodikliai su nežymiais skirtumais tenkina nurodytų normų reikalavimus). Pareiškėja pažymi ir tai, kad Pareiškėja importuodama analogiškas prekes (iš to paties gamintojo, to paties pavadinimo ir t.t.) vėlesniais laikotarpiais, deklaracijoje nurodo būtent TARIC kodą 2710 19 99 60 bei papildomą nacionalinį kodą X304.

Pareiškėjos nuomone, Muitinei buvo pateikti visi turimi ir egzistuojantys dokumentai, kurie įrodo importuotų ginčo prekių tapatumą, nurodyti šio sprendimo nustatomojoje dalyje. Pareiškėjos teigimu, atlikus prekių duomenų analizę aiškiai matyti, jog Muitinės laboratorijoje

ištirtos prekės ir vėliau importuotos ginčo prekės yra tapačios, visų jų rodikliai atitinka kombinuotoje nomenklatūroje TARIC kodu 2710 19 99 60 deklaruotinoms prekėms nurodytus rodiklių reikalavimus.

Pareiškėjos įsitikinimu, atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą, Pareiškėjos skunde aptartą ESTT ir LVAT praktiką dėl prekių tapatumo pripažinimo, muitinė turėjo pripažinti ginčo prekių tapatumą Muitinės laboratorijos tirtoms ir suklasifikuotoms prekėms.

Pareiškėja prašo pakeisti Muitinės departamento Sprendimą ir Pareiškėjos 2021-06-10 prašymą tenkinti pilna apimtimi.

Komisija pažymi, kad nagrinėjamame mokestiniame ginče Muitinės departamentas, išnagrinėjęs mokestinį ginčą privaloma ikitėismine tvarka, nepriėmė sprendimo dėl šio ginčo esmės, bet pavedė vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį Pareiškėjos patikrinimą, todėl šio ginčo nagrinėjimo dalykas yra Sprendimo dalis dėl pavedimo atlikti pakartotinį patikrinimą.

Komisijai nekyla abejonių dėl teorinės ekstrapoliacijos taikymo galimybės mokesčių teisėje, esant tapačioms prekėms ir pastebi, kad pagal pateiktus bylos dokumentus ginčo prekių rodikliai atitinka Kombinuotoje nomenklatūroje nurodytus rodiklius, tačiau Komisija, kaip mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija, negali vertinti ir spręsti dėl prekių tapatumo faktinių aspektų iš esmės. Kadangi Muitinės departamentas nėra priėmęs sprendimo dėl ginčo prekių tapatumo ar netapatumo konstatavimo, Komisija negali priimti sprendimo dėl prekių tapatumo pripažinimo ar nepripažinimo pagrįstumo.

Komisija taip pat negali tenkinti Pareiškėjos prašymo pakeisti prekės kodą ir perskaičiuoti importo mokesčius, nes šis prašymas sietinas tik su Muitinės, kaip mokesčių administratoriaus, funkcijomis.

Dėl Muitinės departamento sprendimo pavedti vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą

Pareiškėja, išdėstydamą teismų praktiką, susijusią su MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 5 punkte numatyta centrinio mokesčių administratoriaus teise pavedti vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą, pabrėžia, kad Sprendimas dalyje dėl pavedimo vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą bei priimti naują sprendimą, yra neteisėtas bei nepagrįstas, todėl turėtų būti pakeistas.

Pareiškėjo vertinimu, jis pateikė visus turimus, egzistuojančius dokumentus, reikalingus galutinio sprendimo priėmimui, įskaitant atliktus dokumentų vertimus. Muitinės departamentas išnagrinėjęs Pareiškėjo skundą dokumentų pakankamumo trūkumo ir / ar prekių tapatumo įrodymų nepakankamumo nenustatė, o skundžiamame Sprendime iškilęs klausimas tik dėl surinktos ir turimos medžiagos įvertinimo, kurio atlikimui, Pareiškėjo nuomone, nėra būtinas ir reikalingas ginčo pakartotinis patikrinimas.

Pareiškėja nurodo, kad su kokybės rodiklių skirtumais susijusias aplinkybes, kurias Muitinės departamentas pavedė išsiaiškinti vietos mokesčių administratoriui pakartotinio patikrinimo metu, neabejotinai galėjo turėti išnagrinėti pagal savo kompetenciją pats Muitinės departamentas, nepavedant sprendimo priėmimo Kauno TM, turinčiai siauresnes kompetencijas.

Komisija pažymi, kad Mokesčių administravimo įstatymo 154 straipsnio 4 dalies 5 punkte nustatyta, kad centrinis mokesčių administratorius, išnagrinėjęs mokesčių mokėtojo skundą, pagal savo kompetenciją paveda vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį patikrinimą ir priimti naują sprendimą. MAĮ nedetalizuoja atvejų, kuriems esant gali būti duodamas toks nurodymas, tačiau teismų praktikoje tinkamais atvejais buvo pripažintos situacijos, jeigu nagrinėdamas mokestinį ginčą centrinis mokesčių administratorius nustato, kad mokesčių mokėtojo apskųstame sprendime vietos mokesčių administratorius nesurinko pakankamai įrodymų, patvirtinančių patikrinimo metu konstatuotus mokesčių įstatymų pažeidimus arba kai mokesčių mokėtojas pateikia papildomų dokumentų, kurių vietos mokesčių administratoriui nebuvo pateikęs ir pastarasis jų nebuvo vertinęs. Centrinio mokesčių administratoriaus galimybė pavedti vietos mokesčių administratoriui atlikti pakartotinį tikrinimą susijusį su tuo, kad centrinis mokesčių administratorius pagal vietos mokesčių administratoriaus surinktus įrodymus negali priimti nei sprendimo patvirtinti, nei sprendimo panaikinti ar pakeisti vietos mokesčių administratoriaus

sprendimą, nes turimų dokumentų nepakanka tokių sprendimų priėmimui (LVAT 2012-04-02 nutartis adm. byloje Nr. IK-2907-815/2011).

LVAT, aiškindamas MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 5 punktą ne kartą yra pažymėjęs, kad priemonės – gražinti kilusį ginčą iš naujo nagrinėti viešojo administravimo subjektui – paskirtis pašalinti aplinkybes, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo. Šios kliūtys paprastai turi būti padarytos ginčą nagrinėjant mokesčių administratoriaus institucijoje, arba turi būti sudarytos sąlygos joms atsirasti tolesnėse ginčo stadijose, kaip antai, nevisapusiškas, nepilnas visų aplinkybių ištyrimas, dėl ko yra negalimas teisėto ir pagrįsto sprendimo priėmimas, neatlikus papildomų veiksmų, susijusių su visų aplinkybių ištyrimu, nustatymu ir pan. (žr., pvz., LVAT 2008 m. vasario 14 d. nutartį adm. byloje Nr. A438-163/2008, 2010 m. spalio 18 d. nutartį adm. byloje Nr. A438-563/2009, 2017 m. rugsėjo 12 d. nutartį adm. byloje Nr. A-759-438/2017, 2021 m. kovo 3 d. nutartį adm. byloje Nr. eA-2674-575/2021).

Teismas yra konstatavęs, jog mokesčiniame patikrinime ir (ar) mokesčio ginčo nagrinėjime dalyvaujančių institucijų teisė pavesti pakartotinai patikrinti mokesčių mokėtoją nėra absoliuti. Mokesčius ginčus nagrinėjančios institucijos turi teisę perduoti pareiškėjo skundą iš naujo išnagrinėti mokesčių administratoriui tik tais atvejais, kai egzistuoja objektyvi būtinybė naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus veiksmus, kuriais turėtų būti pašalintos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kliudančios priimti pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo. Tokia būtinybė įrodymų vertinimo aspektu paprastai egzistuoja tuomet, kai neatitikimai tarp byloje surinktų mokesčių mokėtojo bei mokesčių administratoriaus pateiktų įrodymų gali būti pašalinti tik mokesčių administratoriui atliekant naujus veiksmus – surenkant papildomų įrodymų, ištiriant nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan. (LVAT 2009 m. gegužės 4 d. nutartimi adm. byloje Nr. A-438-563/2009).

Komisijos vertinimu, Muitinės departamentas pavedė atlikti pakartotinį patikrinimą dėl to, kad vietos mokesčių administratorius ištirtų, ar nežymūs kokybės rodiklių skirtumai yra teisiškai reikšmingi ginčo prekės TARIC kodo nustatymui. Komisijos posėdžio metu Muitinės departamento atstovas kaip svarbią aplinkybę dėl sprendimo gražinimo Kauno TM taip pat nurodė, kad ginčo prekės tapatumui nustatyti reikia specialių žinių, kurių Muitinės departamento darbuotojai neturi, taip pat paminėjo, kad vietos mokesčių administratorius turėtų įforminti išsamų pagrįstą sprendimą dėl prekės tapatumo požymių fakto.

Muitinės departamentas skundžiamame Sprendime išdėstė savo nesutikimo poziciją dėl Kauno TM Ataskaitos kai kurių motyvų. Pasisakydamas dėl Kauno TM teiginio, kad Pareiškėja nepateikė įrodymų, jog ginčo prekė yra tokia prekė kaip aprašyta Muitinės laboratorijos tyrimo protokoluose, nurodė, kad galima kelti prielaidą, jog Muitinės laboratorijos tyrimo būdu nustatytas prekės aprašymas taikytinas ir ginčo prekei, atsižvelgus į analogišką minėtų prekių aprašymą muitinės deklaracijose bei jas lydinčiuose dokumentuose. Muitinės departamentas kritiškai pasisakė ir dėl Kauno TM nurodytos aplinkybės dėl prekės gabenimo geležinkelio cisternose įtakos tapatumui nustatyti, t. y. pažymėjo, kad tiek ginčo, tiek Muitinės laboratorijoje tirtos prekės buvo importuotos geležinkelio cisternose, todėl vien ši aplinkybė negali užkirsti kelio spręsti ginčą dėl prekių tapatumo.

Apibendrindama tai, kas išdėstyta ir atsižvelgdama į aptartą LVAT praktiką, Komisija mano, kad Muitinės departamento Sprendime išdėstytas pavedimas atlikti pakartotinį patikrinimą, nenurodžius sąsajos su naujų įrodymų surinkimo ar faktinių aplinkybių atliekamų patikrinimo procedūros metu nustatymo būtinybe, yra nepagrįstas ir neatitinka teismų praktikoje suformuotos doktrinos. Muitinės departamento kritiška pozicija dėl faktinių aplinkybių vertinimo ir reikšmės, Komisijos nuomone, taip pat negali būti siejama su pakartotinio patikrinimo atlikimo būtinybe.

Komisija pažymi, kad MAĮ nustato ir kitą pagrindą, kuriam esant skundas gali būti perduotas vietos mokesčių administratoriui, t. y. MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 6 punkte nustatyta centrinio mokesčių administratoriaus teisė panaikinti vietos mokesčių administratoriaus sprendimą ir pavesti priimti naują sprendimą. Šis su patikrinimo procedūra nesietinas pagrindas įpareigoja vietos mokesčių administratorių įforminti naują sprendimą pagal turimą informaciją ir dokumentus be mokėtojo patikrinimo veiksmų. Įpareigojimas iš naujo priimti sprendimą siejamas su būtinybe

teisingai teisiškai įvertinti ir pagrįsti jau surinktus įrodymus. Taigi, mokesčių mokėtojo skundo perdavimas vietos mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas ir tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus vietos mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių įvertinimu ir faktų konstatavimu bei mokesčių perskaičiavimu.

Analizuojant MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 6 punkto taikymo galimybę, svarbu įvertinti, ar Kauno TM Ataskaitoje teisingai teisiškai įvertino ir pagrindė Ataskaitą. Kauno TM Pareiškėjos prašymo netenkino ir Ataskaitoje konstatavo, kad ginčo prekių importo deklaracijoje bei ją lydiniuose dokumentuose nepakanka informacijos (t. y. įrodymų apie kokybines bei kiekybines charakteristikas), kuria remiantis minėtą prekę būtų galima laikyti tapačia Muitinės laboratorijos tirtoms prekėms. Kauno TM rėmėsi vien tik kokybės sertifikatu ir nenurodė, kodėl buvo nevertinti kiti Pareiškėjos pateikti dokumentai, nenurodė kokios informacijos (dokumentų) nepakanka tam, kad galima būtų atlikti tapatumo pagal kiekvieną rodiklį nustatymą. Kauno TM, remdamasi informacijos trūkumo argumentu, faktiškai nevertino ginčo prekės tapatumo su Muitinės laboratorijoje tirtomis prekėmis pagal nustatytus rodiklius, nevertino ir rodiklių skirtumo reikšmingumo nagrinėjamoje byloje, t. y. iš esmės neatliko pačių ginčo prekių tapatumo pagal nustatytus rodiklius įvertinimo. Atsižvelgus į aptartas aplinkybes, galima daryti išvadą, kad Kauno TM Pareiškėjos Prašymo netenkino visapusiškai neištyrusi visų svarbių aplinkybių, kurios yra būtinos atitinkamam teisiniui santykiui kvalifikuoti, rėmėsi argumentais, kurie nėra išsamūs ir pakankamai pagrįsti, įskaitant Muitinės departamento sprendime kritiškai įvertintus argumentus.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos pozicijos, kad Muitinės departamentas pats galėtų įvertinti informacinę medžiagą ir priimti sprendimą, Komisija mano, kad aptarti Kauno TM Ataskaitos trūkumai ir Muitinės departamento atstovo paaiškinimas, kad Muitinės departamento skundus nagrinėjantys asmenys neturi reikiamų specialių žinių, neleistų centriniam mokesčių administratoriui priimti sprendimo operatyviai (išvadų dėl kilusio mokesčio ginčo iš kitų padalinių ir iš pačios teritorinės muitinės gavimas pareikalautų papildomo laiko resursų), optimaliai naudojant resursus. Komisija įvertina ir tai, kad teritorinių muitinių veikla tiesiogiai yra susijusi su prekių tarifų taikymu, mokesčių apskaičiavimu ir administravimu, teritorinėms muitinėms yra pavesta taikyti importo arba eksporto muitą bei kitas su prekyba prekėmis susijusias priemones, prižiūrėti bendrąjį muitų tarifą, prekių tarifinį klasifikavimą, tvarkyti muitinės administruojamų muitų, kitų mokesčių ir valstybės rinkliavų apskaitą (Kauno teritorinės muitinės nuostatų patvirtintų Muitinės departamento direktoriaus 2017 m. gegužės 29 d. įsakymu Nr. 1B-429 8.3., 9.1 punktai), todėl nesutiktina su Pareiškėjos nuomone, kad vietos mokesčių administratorius yra siauresnės kompetencijos nei centrinis mokesčių administratorius, tuo labiau, kad Muitinės departamento atstovas vertina priešingai.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija mano, kad tikslinga pavesti Kauno TM iš naujo priimti sprendimą, atsižvelgiant į visą prekes apibūdinančią informacinę medžiagą (dokumentus), įskaitant Muitinės departamento nurodymu išverstus bei Komisijai kartu skundu pateiktus dokumentus, Muitinės departamento pateiktą poziciją, šiame sprendime išdėstytas nuostatas ir laikantis operatyvumo bei gero administravimo principų.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-02-01 sprendimą Nr. 1A-26 jį išdėstant taip: panaikinti Kauno teritorinės muitinės 2021-09-24 Supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 1 KM 19/130606S ir pavesti vietos mokesčių administratoriui priimti naują sprendimą.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė